

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali vključevanje dela, ki je s privolitvijo imetnika pravic na voljo na prosto dostopnem spletnem mestu, na spletno mesto tretje osebe z okvirjanjem (framing) pomeni priobčitev tega dela javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29/ES ⁽¹⁾, če se izvaja z obidom zaščitnih ukrepov proti okvirjanju (framing), ki jih je sprejel ali odredil imetnik pravic?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

Tožba, vložena 24. maja 2019 – Republika Poljska/Evropski parlament in Svet Evropske unije

(Zadeva C-401/19)

(2019/C 270/24)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnika: B. Majczyna, agent, W. Gonatarski, odvetnik)

Toženi stranki: Evropski parlament in Svet Evropske unije

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- člen 17(4)(b) in člen 17(4)(c) in fine (to je v delu, v katerem vsebuje besedilo „ter si po najboljših močeh prizadevali preprečiti prihodnja nalaganja na strežnik v skladu s točko (b)“) Direktive (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES ⁽¹⁾ razglasi za nična;
- Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Poljska predlaga, naj se člen 17(4)(b) in člen 17(4)(c) in fine (to je v delu, v katerem vsebuje besedilo „ter si po najboljših močeh prizadevali preprečiti prihodnja nalaganja na strežnik v skladu s točko (b)“) Direktive (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL 2019, L 130, str. 92) razglasita za nična in naj se Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Za primer, da bi Sodišče ugotovilo, da izpodbijanih določb ni mogoče izločiti iz ostalih določb člena 17 Direktive 2019/790, ne da bi se pri tem spremenilo bistvo ureditve iz tega člena, Republika Poljska podredno predlaga, naj se člen 17 Direktive 2019/790 razglasi za ničen v celoti.

Republika Poljska navaja, da izpodbijane določbe Direktive 2019/790 kršijo pravico do svobodnega izražanja in obveščanja iz člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Republika Poljska navaja zlasti, da to, da se ponudnikom storitev deljenja vsebin na spletu naloži obveznost, da si po najboljših močeh prizadevajo, da zagotovijo nerazpoložljivost specifičnih del in drugih predmetov varstva, za katere so imetniki pravic ponudnikom storitev zagotovili ustrezne in potrebne informacije (člen 17(4)(b) Direktive 2019/790) in da preprečijo prihodnja nalaganja na strežnik del ali drugih predmetov varstva, v zvezi s katerimi so imetniki pravic poslali zadostno utemeljena obvestila (člen 17(4)(c) in fine Direktive 2019/790), učinkuje tako, da morajo ti ponudniki – da bi se izognili odgovornosti – vsebine, ki jih uporabniki delijo na spletu, predhodno avtomatično preveriti (filtrirati), zaradi česar morajo uvesti mehanizme preventivnega nadzora. Ti mehanizmi posegajo v bistvo pravice do svobodnega izražanja in obveščanja in ne izpolnjujejo zahteve po sorazmernosti in nujnosti posega v to pravico.

(¹) UL 2019, L 130, str. 92.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 24. maja 2019 – Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Zadeva C-403/19)

(2019/C 270/25)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Société Générale SA

Nasprotna stranka: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali ob upoštevanju člena 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je postal člen 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije, dejstvo, da uporaba pravil iz točke 5 tega sklepa, da se kompenzira dvojna obdavčitev dividend, ki jih družbi, zavezani plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v državi članici svojega rezidentstva, izplača družba z rezidentstvom v drugi državi, in za katere zaradi izvajanja davčne pristojnosti te države velja odtegljaj pri viru, lahko poslabša položaj poslov v zvezi z vrednostnimi papirji tujih družb, ki jih izvedejo družbe, ki so zavezane plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v prvi državi, pomeni, da je ta država, če je izbrala možnost kompenzacije dvojnega obdavčevanja, presegla odpoved prejemanja davčnih prihodkov, ki bi jih prejela na podlagi obdavčitve z davkom od dohodkov pravnih oseb na zadevne dividende?